

1. Jag ville gärna sjunga,
men sorg förbar min röst.
Nu är min hjerta bänge,
vem kan nu ge mig tröst.²

2. In mycket elskat flicka,
den jag mig utvält har,
har sorgen till mig skickat,
ad hon en annan ser.

3. In sorg, den jag ej glömmat,
li länge jag den ser,
förrän mig jorden gömmer
och jag ej finnes mer.

4. Men hennes far och moder
och syskon ävenså,
samt hennes kära bröder
är minnet mitt ej gi.

5. Har mängen tid och ställen
som rinna i min håg.
Jag träffade henne om kvällen.
Det endast Herren såg.

6. Jag tänkte en tid uppsöka,
det för en orsaks skull.
Därför blir jag utan
den som var mig huld.

7. Men den, som ~~jag~~ ej vill taga,
då Herren givit vill,
han har ej rätt att klaga
den tid han har föspillt.

8. Men flickan vill jag önska
att gå, som Gud vill ge,
så hon lik palmträd grönskar
och upp till himlen ser.

9. Nu slutas denna sängen
som jag nu skrivit här.
Då har det gått med många
som ännu bli de par.

